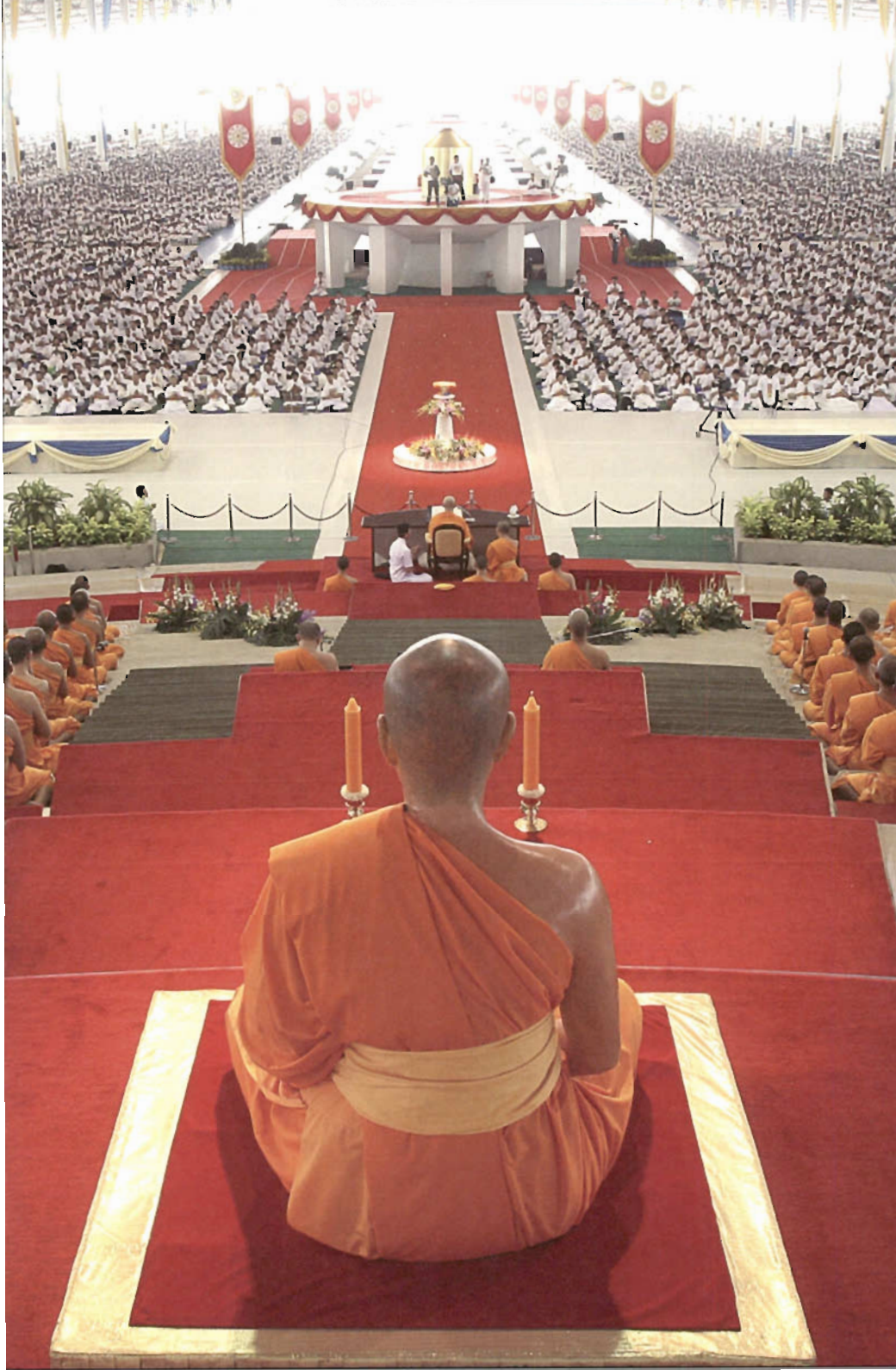

ขยายวิชาธรรมกายสู่ชาวโลก

ตามมโนปณิธานของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

รวบรวมศิษยานุศิษย์

เมื่อหลวงปู่มรณภาพ คุณยายท่านยังคงอาศัยอยู่ที่วัดปากน้ำในบ้านของคุณยายทองสุก ซึ่งต่อมาเรียกกันว่า “บ้านกัลยาณมิตร หมายเลข ๑” ในครั้งนั้นมีผู้คนจำนวนมากเดินทางมาฝากตัวเป็นศิษย์ของท่าน รวมทั้งชายหนุ่ม ชื่อ ไชยบูลย์ สุทธิผล นิสิตจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มาฝึกปฏิบัติธรรมกับท่านแล้ว มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี ได้รับความสุข ความสงบ จึงไปชักชวนรุ่นพี่รุ่นน้องในมหาวิทยาลัยมาปฏิบัติธรรมกับคุณยายมากขึ้น

เมื่อมีประชาชน นิสิต นักศึกษา รวมทั้งนักเรียน มาเรียนธรรมะกับคุณยายเพิ่มมากขึ้น ทำให้บ้านกัลยาณมิตรหมายเลข ๑ คับแคบจนไม่มีที่นั่ง เวลาบูชาข้าวพระบางคนต้องไปนั่งบนตม่น้ำ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นพร้อมกับการที่วัดปากน้ำจะทำการก่อสร้างหอฉันตรงบริเวณที่เป็นบ้านพักของคุณยาย ซึ่งหมายความว่า บ้านของคุณยายจะต้องถูกรื้อแน่นอน

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ คุณยายและคณะศิษย์จึงได้รวบรวมปัจจัยสร้างเรือนไม้สองชั้นขึ้นในบริเวณที่ว่างทางทิศเหนือของวัดปากน้ำ เพื่อรองรับผู้มาปฏิบัติธรรมที่เพิ่มขึ้น คุณยายท่านบอกถึงอานิสงส์ของการสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรมว่า ใครซื้อตะปูสักตัว ไม้สักแผ่น หรืออิฐสักก้อน

มาสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรม จะได้บุญอย่างมหาศาล เพราะเป็นสถานที่
รองรับผู้บริสุทธิ์ ผลบุญนี้จะช่วยให้เราศึกษาธรรมะต่อไปในอนาคตได้
อย่างสะดวกสบาย ง่ายตาย และมีสมบัติติดไปในภพเบื้องหน้า ครั้งนั้น
คุณยายรวบรวมเงินได้ถึง ๕๘,๐๐๐ บาท ซึ่งนับว่ามากสำหรับสมัยนั้น
บ้านใหม่หลังนี้พระภิกษุโกศลเถระ (หลวงพ่อเล็ก) รองเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ
ในขณะนั้น ได้เมตตาตั้งชื่อให้ว่า “บ้านธรรมประสิทธิ์”